

Ændringsforslaget under Nr. 137 til § 26 II. A. af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 459—60), vedtoges uden Afstemning.

Dermed var Behandlingen af dette Af-snit tilendebragt.

Det Afsnit, som derefter sættes under Forhandling, var det *Justitsministeren* vedkommende: § 20 med Ændringsforslagene Nr. 44—50 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 437—38), hvortil hører Betænkningens Nr. 55—62 (se Tillæg B. Sp. 271 ff.), § 25 samt § 26 III. med Ændringsforslagene 139—45 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 459—61), hvortil hører Betænkningens Nr. 148—153 (se Tillæg B. Sp. 397—401).

Ordføreren (Zahle): Der er ikke mange Bemærkninger at gøre til den højtæredede Justitsministers Budget i Aar. Paa § 20 i Betænkningen Side 271—77 vil man først finde en Række af de sædvanlige Understøttelser under Nr. 55 og 56, som ere tilstrækkeligt motiverede i Skrivelserne, saa jeg finder ingen Anledning til at give mig til at referere dem. Under Nr. 57 kommer saa et Forslag om Kontorgodtgørelse til Retsbetjente i Anledning af Portoforhøjelsen. Det er noget, som følger af sig selv, og som jeg heller ikke skal opholde det høje Tings Tid med. Jeg kommer dernæst til Spalte 285—86; der vil man under Nr. 58 finde en Bemærkning om en lille Forhøjelse paa 300 Kr. til den Mand, som nu er Hjælpepræst paa Vridsløselille. Denne Understøttelse skal kun være et personligt Tillæg til denne Præst, — det har været Justitsministerens Mening, og kun for at faa det klart frem ønsker man at stille dette Ændringsforslag. — Under Nr. 59 er der omtalt et Samraad, ved hvilket der er forhandlet om Meddelelse til straffede Personer angaaende deres borgerlige Stilling, særlig med Henblik paa, at deres Møde paa Session afværges. Forslaget hidrører fra, at Medlemmer af Rigsdagen tillige have fungeret i en anden Egenskab, nemlig som Sessionsherrer, og da have lagt Mærke til, at straffede Personer gavede Møde paa Sessionen med de andre. De klædte sig af og gik ind under Maalet, hvor det blev oplyst, at de vare straffede. Naar de saa kom saa hurtigt ud igen, bleve de af de andre unge Mennesker spurgt om

Grunden; og de maatte saa staa der flove over at give Tilstaaelse om, at de have været straffede. Det er ligesom en Til-lægsstraf, som dog er i høj Grad umoti-veret. Der findes nu rundt om i Straffe-anstalterne Opslag af forskellig Art, hvorved Fangerne faa Oplysninger om, hvad der er til Nytte for dem at vide. Det er da Finansudvalgets Mening, at det vilde være heldigt, om man kunde faa Opslag i Fængslerne, hvorved Fangerne fik Oplysning om i saa vidt et Omfang, som det skønnedes rigtigt, hvilken Indflydelse den dem overgaaede Straf havde paa deres borgerlige Stilling, naar de efter udstaaet Straffetid igen bleve satte i Frihed. Der-ved ville Misforstaaelser af forskellig Art kunne afværges. Endvidere burde der være Oplysning om, under hvilke Betin-gelser og til hvilken Tid vedkommende Fange kunde faa Æresoprejsning, og paa hvilken Maade han skal søge at faa den.

Under Nr. 60 er der stillet Forslag om at give Distriktslægen i Esbjerg, Ham-burger, et personligt Lønningstillæg af 600 Kr., som motiveres ved, at han i Em-bedsmedfør kom til Skade, saaledes at hans ene Arm maatte amputeres, hvilket gjorde ham delvis arbejdsudygtig, idet han f. Eks. til Operationer maa have Med-hjælp. Man har ment, at en saadan Ulykke ikke maatte medføre, at han tillige led økonomisk Tab. Hele Udvalget tiltræ-der derfor den højtæredede Justitsministers Forslag. — Derefter kommer et Forslag under Nr. 61 om en lille Pension. — For-slaget under Nr. 62 gaar ud paa at yde Overlægen paa Aarhus Sindssygeanstalt et aarligt Beløb af 303 Kr. 60 Ø. for at af-lægge 12 Besøg paa Anstalten Raamose-gaard, som i Fjor blev besluttet oprettet, for derpaa at anbringe ca. 40 sindssyge, som der kunde komme til at leve under de samme landlige Omgivelser som i deres tidligere Liv. — Dermed er jeg uden mange Bemærkninger færdig med § 20.

Under § 26 findes der paa 397—98 under Nr. 148 Forslag om Rejsunderstøt-telse til danske Læger i Anledning af den 14de internationale Lægekongres i Madrid i 1903. Udvalget skønner ikke, at der kunde være Udsigt til, at danske Læger ved at aflægge et Besøg paa et Par Dage i Madrid og deltage i en Kongres ville kunne hjembringe videnskabelige Resul-tater. Fornøjelse ville de nok kunne have af Turen, men paa den anden Side ere Lægerne meget dyre Folk og da vi gerne skulde spare, hvor vi kunne paa Statens Udgifter, have vi foreslaaet at denne lille